

BIBLIOTECA ESCOLAR
CLASSICS
EXPLICATS ALS INFANTS

El Quixot explicat als infants

per Rosa Navarro Durán
amb il·lustracions de Francesc Rovira

edebé

ÍNDIX

Don Quixot de la Manxa.....	7
Don Quixot, armat cavaller.....	14
Un desafiament mai no vist.....	24
La trista tornada a casa.....	29
La tremenda aventura dels molins de vent.....	34
Pluja de garrotades.....	40
Una estranya visita nocturna.....	44
Sanxo per l'aire.....	54
Els dos espantosos exèrcits.....	59
Una llarga nit plena d'estranyes i horribles sorolls.....	69
El meravellós elm de Mambri.....	74
La meritòria penitència de Don Quixot.....	79
El rector i el barber entren en la història.....	82
La princesa Micomicona i l'encantament de Don Quixot.....	91

SEGONA PART

De nou com abans.....	107
L'encantament de Dulcinea.....	113
La gran batalla amb el valent Cavaller dels Miralls.....	119
El cavaller del Verd Gavany, i l'espantosa i forassenyada aventura dels lleons.....	180
El meravellós encontre amb els ducs.....	139
El desencantament de Dulcinea i els assots de Sanxo.....	144
Les barbes de la Trifaldi i el vol de Clavilleny.....	153
El duríssim govern de l'illa.....	166
La inesperada invitació dels bandolers.....	175
Barcelona, i l'última i desastrosa batalla de Don Quixot.....	180
La tornada a casa i les últimes paraules de Don Quixot.....	190

DON QUIXOT DE LA MANXA

En un poblet de la Manxa, el nom del qual no vull pas recordar, hi vivia —no fa gaire temps— un gentilhome de mitjana edat. Tenia uns cinquanta anys. Era prim, amb les cames llargues i magres, i la cara seca. Li agradava llevar-se d'hora i anar a caçar.

N'hi ha qui diuen que es deia «Quijada» o «Quesada»; d'altres, que es deia «Quijana». Però això no té cap importància per a la nostra història.

Es passava les hores llegint llibres de cavalleries, fins a tal punt que va deixar de caçar. Ja no li interessava res més que llegir aquelles històries apassionants. Fins i tot va vendre terres per comprar-se més llibres.

Llegia nit i dia les aventures fantàstiques que vivien els cavallers d'aquells llibres i va acabar creient que eren totes certes:

*Es passava les hores
llegint llibres de cavalleries*

9

que existien els gegants i els encantadors, que hi havia reptes i batalles. Odiava els dolents i admirava els valerosos.

I tant i tant es va ficar en aquells llibres meravellosos, que va decidir fer-se cavaller errant com els seus personatges, per obtenir fama i ajudar la gent.

Però per ser cavaller errant necessitava tres coses: armes, cavall i una dama a qui servir.

Va trobar a casa les armes dels seus besavis. Estaven plenes de rovell, però ell les va netejar. Aleshores es va adonar que li faltava un casc que li cobrís el cap. El va fer de cartó i, per provar si era fort, li va ventar dos cops amb l'espasa. I, és clar, el va trencar! Així doncs, en va fer un altre amb barres de ferro per dins, però no el va tornar a provar per si de cas es tornava a trencar.

Va anar a veure el seu cavall, que era només pell i ossos, i va decidir que li havia de posar un nom que fos adequat per al seu nou ofici. Quatre dies va trigar a trobar el de «Rossinant», que li va semblar que era un nom prou significatiu: d'aquesta manera, tothom sabia que abans havia estat rossí i que ara era el primer rossí del món.

